

leiba ärratenima, waid agga, et nemmad
piddid öppima monningad tödd teggema ja
teiseks ka sepärrast, et nemmad ei piddand
mitte ülleannetust teggema: sest ta ütles sag-
gedaste: üks innimenne, kes head ei te, hak-
kab kurja mõtlema ja teggema; lapsed teh-
ke siis agga ikka middagit, mis hea on, ol-
go suur, ehk pissoke assi, olgo palju ehk
pissut, siis ei te teie ommeti sel ajal mitte
pahha ennesel ehk teistel. Veel ütles ta
neile: kui teie ollete warra öppiund tödd
teggema, siis ep olle se eddespiddi raste mitte,
ja teie ei woi ilma tööta mitte rahhul olla,
agga se laps, kes ikka mängib, senni kui ta
waimuks saab, oh! temmal saab se tötege-
geminne rasteks asjaks! ta nurriseb Jum-
mala wasto, kes innimesse on käsünd tödd
tehha, ta nurriseb, et ta ilma tööta et woi
leiba ja toidust sada; agga teie, kui teie
jo norelt ollete öppiund tödd teggema, teie
tännate eddespiddi Jummalat, et teitel ag-
ga ikka tödd ja terwidus on, sest tötegge-

minne on teitel siis öppitud asjaks, ja
lustiks sanud.

Sepärrast, kui nüüd lapsed piddid lam-
bad ja ellajad hoidma, siis andis wanna
Mats iggaühhele middagit karjas tehha: üks
piddi omma ramato ennesega wõtma, ja
middagit seält seest peast öppima, teine
piddi sukka kudduma, kolmas paela tegge-
ma, ehk monningad head rohhud noppima,
mis innimesse terwiseks tarwis lähwad, ja
muud nisuggust tödd.

Ohho, kui nemmad koio tullid, siis pid-
did nemmad wanna Matsile ommast tööst
arro andma, ja ta kitis neid, kes wisi pär-
rast omma tödd ollid teinud, ja teised mae-
nitses ja nomis temma, ja lapsed armasta-
sid tedda ennain, kui omma issa.

Monnikord läks ta karjamale waatma,
mis lapsed teggid, siis tullid lapsed rõme-
ga temma jure, ja ta näitis ja nimetas
neile monningad head rohhud, ja ütles —
kus, ja skuidas neid prufitakse, ja näitis